

ПАМ'ЯТІ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА
Сергія Геннадійовича Рябова
(15.08.1954-16.04.2008)

Це - перший випуск серії «Політичні науки» «Наукових записок НАУКМА», який виходить після передчасної кончини беззмінного голови редколегії від започаткування серії - доктора філософських наук, професора Сергія Геннадійовича Рябова. З переважною більшістю статей він ще встиг попрацювати...

Сергій Геннадійович був чуйною людиною, надійним другом, видатним науковцем, блискучим викладачем. Він постійно знаходив собі роботу, був надзвичайно працьовитим. І колеги, і аспіранти, і студенти-випускники знали: для того щоб надрукувати статтю у Наукових записках НАУКМА, вона має бути відповідної якості. Це стосувалося як змісту статті, так і її оформлення. Пригадую два випадки.

Перший трапився з нашою аспіранткою, прізвище якої, звичайно ж, не називатиму. Стаття була доволі сира - я її читав, бо головний редактор умів навантажувати і членів редколегії.

Зрозуміло, що статтю повернули авторці на доопрацювання. За кілька днів стаття, майже недороблена, повертається до редактора. І знов її повертають авторці. І так тричі. У «Наукових записках НАУКМА» статтю так і не було надруковано, проте яке ж було моє здивування, коли я побачив її в первісному варіанті в доволі солідному ВАКівському журналі.

Другий випадок зовсім інший. Якось заходить Сергій Геннадійович трохи схвильований. Взагалі-то на його обличчі важко було щось прочитати, а на запитання: «Як справи?» відповідь була незмінною: «Чудово». Навіть коли він уже тяжко хворів. Але ми дружили багато років, і я зміг побачити його схвильованість.

- Розумієш, - каже він, - мені тільки-но зателефонували з доволі високої інстанції і дуже попросили надрукувати статтю їхнього співробітника під докторську.

- Так у чому справа? - запитую.

- Та розумієш, у мене, по-перше, повний редакційний портфель. По-друге, стаття надто велика.

- Так скажи авторові, щоб скоротив.

- Не може або не хоче. По-третє, з цієї статтею ще працювати й працювати, а щоб її надрукувати, я мушу викинути цілком пристойну статтю нашого аспіранта, яку він тричі переробляв.

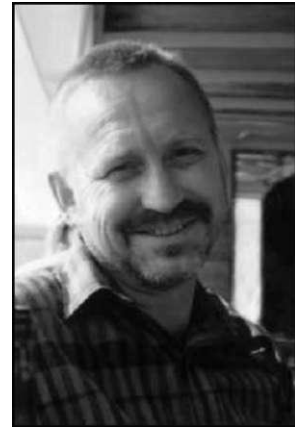
- І що ж ти збираєшся робити?

- Та хай їм грець, зроблю по совісті.

І зробив. Стаття аспіранта побачила світ.

Студенти «Могилянки», що писали у професора Рябова курсові або дипломні роботи, аспіранти, які працювали під його керівництвом над дисертаціями, чудово знали, що таке індивідуальна робота професора зі студентом. Справжня штучна робота. Проте і з авторами «Наукових записок» він працював так само, як з аспірантами - м'яко, ненав'язливо давав поради, а наукова ерудиція дозволяла йому вести дискусії практично з будь-якої теми. Якщо ж мова заходила дійсно про речі, що виходили за межі його наукового інтересу, він мав мужність сказати: «Вибачте, але я цією проблемою не займався». І радив звернутися до того чи іншого фахівця.

Із Сергієм Геннадійовичем як із головним редактором працювати було й легко, й водночас важко. Легко тому, що він був дуже легкий у спілкуванні, відкритий та доброзичливий. Важко - тому що він був дуже вимогливий. Як і всі «трудоголіки», він не розумів, що може бути інакше з кимось іншим. І компромісів щодо якості наданих до редколегії статей бути не

могло. Пригадується ще така історія. Яюсь я захопився статтею, останній термін був наступного дня, і я не звернув уваги, що замість стандартного обсягу двадцять тисяч знаків написав двадцять п'ять тисяч. Зранку віддав статтю професору Рябову і пішов собі читати лекції. Після лекцій повертаюся.

- Знаєш що, - зустрів мене на кафедрі редактор, - у тебе перебільшений обсяг.

- Ну і що ж мені робити? - запитую.

- Скорочуй, але май на увазі, що в тебе є лише сорок п'ять хвилин. За п'ятдесят я вже маю бути в редакції з повним текстом збірки.

Ми вже відчули, як нам не вистачає нашого друга, колеги. Проте ніщо в цьому світі не минає безслідно. Розумні люди вчаться один в одного до кінця життя. Сергія Геннадійовича, на жаль, із нами немає. Але ми багато чому навчилися, спілкуючись із ним. Це все залишилось. Як залишилися книги, підручники, статті, які він написав. Залишилася серія «Політичні науки» «Наукових записок НаУКМА». Ми намагатимемося підтримувати їх рівень і надалі. Залишилася кафедра політології нашого університету, залишилися аспіранти професора Рябова, їхні захищені дисертації. Залишилися студенти, яким пощастило слухати його лекції. Життя триває. І наш друг, професор Сергій Геннадійович Рябов, назавжди житиме в нашій пам'яті.

Сергій Кисельов,
член редколегії серії «Політичні науки»
«Наукових записок НаУКМА»